

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010134
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7622010134.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

E., toho času vo väzbe v
ÚVV a ÚVTOS Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 19. októbra 2021 v popoludňajších hodinách v obci U. prišiel do spoločne obývaného bytu v časti B., kde sa nachádzala jeho nevlastná dcéra R. Š., nar. 8.4.2007, ktorá strážila malé dieťa, zamkol dvere bytu, chytil maloletú a začal ju vyzliekať, dal jej dve facky a napriek tomu, že sa bránila, kričala a plakala, hodil ju na posteľ, stiahol jej nohavice a nohavičky, vnikol jej do pošvy prstom a následne jej čiastočne zasunul do pošvy aj pohlavný úd, pričom maloletej poškodenej sa následne podarilo vyslobodiť a z bytu ušla,

t e d a

násilím donútil ženu k suloži a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi a blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2,5 Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona obžalovanému ukladá ochranné liečenie sexuologické ambulantnou formou.

Podľa 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje poškodenú maloletú A. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala dňa 7.3.2022 na tunajší súd obžalobu na obvineného E. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikovala ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona.

Obžalovaný E. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný vo vzťahu k skutku obžaloby. Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku obžalovaný odpovedal áno.

Na základe vyhlásenia obžalovaného E., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a po zistení stanoviska prokurátorky, obhajcu a opatrovníčky poškodenej súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky bol podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 15/2022 znalkyne MUDr. N. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, Sexuológia. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že obžalovaný konal ako trestne zodpovedná osoba so zachovanou rozpoznávacou a ovládacou schopnosťou. Je pravidelným konzumentom alkoholu, avšak bez zistenia závislosti na alkohole. Po sexuologickej stránke je obžalovaný heterosexuálne orientovaný so širokým vekovým erotickým záujmom. Má nízku úroveň a pevnosť averzií voči sexuálnej agresivite, voči dievčatám vo veku puberty, nedostatočne pevný systém zábran, ktorý by mu zabránil v konaní a erotickom záujme voči dospelým dievčatám. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné liečenie sexuologické ambulantnou formou, od ktorej očakáva, že obžalovaný pochopí zákonitosti svojej menšinovej sexuality a prehĺbi systém zábran voči deviantným formám sexuálnej aktivity.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Zo správy z miesta trvalého bydliska (obec U.) vyplynulo, že obžalovaný nepracuje, nebolo zaznamenané narušenie vzťahov so spoluobčanmi a tiež nebol prejednávaný obecnou políciou za priestupok.

Podľa správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, kde je obžalovaný toho času vo väzbe, nebol doposiaľ disciplinárne potrestaný ani odmenený. Správa sa slušne a disciplinovane, dodržiava režim dňa a jeho formácia prebieha v požadovanom sociálnom smere.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ (od roku 2001) štyrikrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, pričom pri troch odsúdeniach sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/171/2012 zo dňa 20.8.2012, právoplatným dňa 5.9.2012 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, v ktorej sa dňa 16.6.2015 osvedčil. Predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/39/2010 zo dňa 10.3.2010, právoplatným dňa 24.3.2010 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov s probačným dohľadom, t.j. do 25.7.2012. V určenej skúšobnej dobe sa však neosvedčil a dňa 12.3.2013 mu bol nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený Okresným súdom Košice II. sp. zn. 3Pp/78/2015 dňa 6.11.2015 s určením skúšobnej doby v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, v ktorej sa osvedčil.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného E. že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, súd ho uznal za vinného zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný E. naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, pretože násilím donútil ženu k súloži a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi a blízkej osobe. Uvedeného konania sa dopustil tým, že dňa 19.10.2021 v popoludňajších hodinách v obci U., v spoločne obývanom byte s jeho nevlastnou dcérou R. Š., nar. 8.4.2007, ktorá strážila malé dieťa, zamkol dvere bytu, chytil maloletú, začal ju vyzliekať, dal jej dve facky a napriek tomu, že sa bránila, kričala a plakala, hodil ju na posteľ, stiahol jej nohavice a nohavičky, vnikol jej do pošvy prstom a následne jej čiastočne zasunul do pošvy aj pohlavný úd.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu práva ženy slobodne sa rozhodovať o svojom pohlavnom živote.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31 a § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, čo je poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona. Obžalovanému priťažuje okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, a teda že bol v minulosti už za trestný čin odsúdený. Túto priťažujúcu okolnosť mu zakladá práve odsúdenie v trestnej veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 4T/39/2010, ktoré nemá zahladené a vzhľadom na dobu, kedy k spáchaniu trestného činu došlo, okolnosť, že išlo o úmyselný trestný čin kvalifikovaný dokonca ako zločin, súd musel na toto odsúdenie prihliadať. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol tak u obžalovaného rovnaký.

Na základe zistenia, že v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/39/2010, ktoré nemá odsúdený zahladené, bol obžalovaný E. odsúdený pre spáchanie zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona súd použil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona, keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin. Na základe uvedeného súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu a určujúca trestná sadzba tak bola 11 (jedenásť) až 15 (pätnásť) rokov.

Súd však zároveň dospel k záveru, že obžalovanému je možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27. júna 2017 č. 44/2017 v zmysle ktorého, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, možno toto ustanovenie per analogiam pri použití argumentu a *minor ad maior* použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku, keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Keďže obžalovaný E. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, teda vo výmere 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace, pretože má za to, že aj trestom v tejto výmere dôjde k naplneniu jeho účelu.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin (opäť s poukazom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/39/2010, kde dňa 6.11.2015 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody).

Súd sa zároveň stotožnil s návrhom prokurátorky a znalkyne na uloženie ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou, pretože obžalovaný sa dopustil trestného činu násilnej povahy voči blízkej

osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať. Po sexuologickej stránke totiž bolo zistené, že obžalovaný má nízku úroveň a pevnosť averzií voči sexuálnej agresivite, voči dievčatám vo veku puberty, nedostatočne pevný systém zábran, ktorý by mu zabránil v konaní a erotickom záujme voči dospievajúcim dievčatám. Je teda daná potreba, aby v rámci výkonu ochranného liečenia sexuologického pochopil zákonitosti svojej menšinovej sexuality a prehĺbil sa u neho systém zábran voči deviantným formám sexuálnej aktivity.

Takto uložený trest a zároveň ochranné liečenie súd považuje za zákonné a spravodlivé, ktorými sa splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že sa vytvoria podmienky na prevýchovu obžalovaného, teda individuálnu prevenciu, naplní sa prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov a zároveň bude zabezpečená ochrana spoločnosti tým, že sa obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to aj v spojitosti s uloženým ochranným liečením. Uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Opatrovníčka poškodenej maloletej A. uplatnila v trestnom konaní nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.230,- eur v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka. Ohľadne podaného návrhu však súd dospel k záveru, že je nevyhnutne potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré však presahuje potreby trestného konania, preto súd poškodenú podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku s uplatneným nárokom odkázal na civilný proces. Z vykonaného dokazovania (aj s poukazom na závery znaleckého psychologického posudku PhDr. F. ohľadom poškodenej) nebolo totiž preukázané, že týmto zásahom bola v značnej miere znížená dôstojnosť poškodenej alebo jej vážnosť v spoločnosti, čo je predpokladom priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch. Takéto zníženie dôstojnosti musí byť preukázané minimálne lekárskymi posudkami, z ktorých by vyplývala existencia psychickej ujmy v dôsledku trestného činu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.